

MARSALL LÁSZLÓ

Tragoedia Poetae

*Jól formált rímes vers fején
szűk strucctollas kalap,
mint cigány-átok ül,
néha reped-hasad
kívül és belül.*

*Poéta-nyakra csúszva
szoritván húzza-nyúzza
istentelenül.*

*Szár-koponyás a művész
s egy magánvaló fűrész
aláereszkedik,
s az angyal-járta bűvész
szétfűrészeltetik.*

*Ilyenformán félbe nyírva
két fél-költő a síkra
oldalvást ledől,
s az egyik égő páva,
a másik rotytos láva
– úgy körülbelül.*

*Lénye a fűrészlappal
csak kb. önmaga,
– a vers két félkalappal
illik az alaplapra.*

*Két test két félkalap
rímel és nem hasad,
egybeillik a két rész,
a költő, mármint fűrész
fölszáll, emelkedik,
s ha űr-plazma-szél fújja,
egy-azonos lesz újra
vasárnap-hétfő-keddig...*

„Elég! Ne tovább! Eddig!
 Hasad szét homlokom”
 mondja a szalonnázó
 vastagon borban ázó
 szklerotikus rokon.

A szonett megfenyítése és annak felelése

- „Mondhatnám néked: magad útja járni
 leszel nőstény-maszk, csípőd ingva ring
 filiszter-agyat csócsával kavarni
 nem ügy mostanság, bárki rábólint.”
- „Ha bemondlak, hogy jobboldali párt vagy?
 Vagy bal-passzáton érkezik a szél?
 A marginális úrbe visszaváglak,
 léssz »beszélőben« kis száj, ha beszél.”
- „El nem térítesz, ezt a randa verset
 Én írom benned, s ha majd visszavágok,
 gúnyolhatod a jöttöd-jötte percet.”
- „A tudattalanod? Nyekk! Pörce perceg!
 Hablatyos agyad rossz firma ha krákok!
 Hogy mi?! Kettesben leszünk jóbarátok?!”